

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה- לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יב.
מאי לא חשו להם חכמים?											^	יב.
משום בשר נבילה, לא אמרינן: דלמא מהדר אפיה ישראל לאחוריה ושדי עובד כוכבים נבילה בקדירה, דכוותה ה"נ לא חשו להם חכמים משום דמי עבודת כוכבים.	אביי:										!	יב.
מאי לא חשו להם חכמים? משום בישולי עובדי כוכבים, דכוותה ה"נ לא חשו להם חכמים משום יום אידם.	רבא:										!	יב.
לא חשו להם חכמים משום צינורא, דכוותה ה"נ לא חשו להם חכמים משום לפני אידיהן.	רבה בר עולא										!	יב.
מהו לילך לשם וכו'.											^	יב.
עיר שיש בה עבודת כוכבים - אסור ליכנס לתוכה ולא מתוכה לעיר אחרת, דברי רבי מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]										♣	יב.
כל זמן שהדרך מיוחדת לאותו מקום - אסור, אין הדרך מיוחדת לאותו מקום - מותר.	חכמים:										♣	יב.
ישב לו קוץ בפני עבודת כוכבים - לא ישחה ויטלנה, מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים, ואם אינו נראה - מותר.											♣	יב.
נתפזרו לו מעותיו בפני עבודת כוכבים - לא ישחה ויטלם, מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים, ואם אינו נראה - מותר.											♣	יב.
מעייין המושך לפני עבודת כוכבים - לא ישחה וישתה, מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים, ואם אינו נראה - מותר.											♣	יב.
פרצופות המקלחין מים לכרכין - לא יניח פיו על פיהם וישתה, מפני שנראה כמנשק לעבודת כוכבים כיוצא בו לא יניח פיו על סילון וישתה, מפני הסכנה.											♣	יב.
מאי אינו נראה?											^	יב.
אילימא דלא מתחו											!	יב.
כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין, אפילו בהדרי חדרים אסור	והאמר רב יהודה אמר רב:										♣	יב.
אלא אימא: אם אינו נראה כמשתחוה לעבודת כוכבים - מותר.											!	יב.
וצריכא, דאי תנא קוץ, משום דאפשר למיזל קמיה ומשקליה, אבל מעות דלא אפשר אימא לא ואי תנא מעות - דממונא, אבל קוץ דצערא אימא לא ואי תנא הני תרתי, משום דליכא סכנה, אבל מעיין דאיכא סכנה, דאי לא שתי מיית - אימא לא, צריכא.											♣	יב.
פרצופות ל"ל?											?	יב:
משום דקבעי למיתני: כיוצא בו לא יניח פיו על גבי הסילון וישתה, מפני הסכנה.											!	יב:
מאי סכנה?											^	יב:
עלוקה.											!	יב:
לא ישתה אדם מים לא מן הנהרות ולא מן האגמים, לא בפיו ולא בידו אחת, ואם שתה - דמו בראשו, מפני הסכנה.	ת"ר:										♣	יב:
מאי סכנה?											^	יב:
סכנת עלוקה.											!	יב:
מסייע ליה לרבי חנינא											♣	יב:
הבולע נימא של מים - מותר להחם לו חמין בשבת ומעשה באחד שבלע נימא של מים, והתיר רבי נחמיה להחם לו חמין בשבת.	דאמר רבי חנינא:										♣	יב:
אדהכי והכי, אמר רב הונא בריה דרב יהושע: ליגמע חלא.	[רב הונא בריה דרב יהושע]										♣	יב:
האי מאן דבלע זיבורא - מחייא לא חיי, מיהו לשקיה רביעתא דחלא שמגז, אפשר דחיי פורתא עד דמפקיד אביתיה.	רב אידי בר אבין:										♣	יב:
לא ישתה אדם מים בלילה, ואם שתה - דמו בראשו, מפני הסכנה.	ת"ר:										♣	יב:
מאי סכנה?											^	יב:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
סכנת שברירי.												◇	יב:
ואם צחי, מאי תקנתיה?				^									יב:
אי איכא אחרינא בהדיה, ליתרייה ולימא ליה: צחינא מיא ואי לא, נקרקש בנכתמא אחצבא, ונימא איהו לנפשיה: פלניא בר פלניתא, אמרה לך אימך אזדהר משברירי בריגי ריגי ירי רי בכסי חיורי.												◇	יב:
עיר שיש בה עבודת כוכבים, והיו בה חנויות מעוטרות ושאינן מעוטרות, זה היה מעשה בבית שאן, ואמרו חכמים: המעטרות אסורות, ושאינן מעוטרות מותרות.												■	יב:
לא שנו אלא מעוטרות בוורד והדס, דקא מתהני מריחא, אבל מעוטרות בפירות - מותרות מאי טעמא? דאמר קרא: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה מן החרם, נהנה הוא דאסור אבל מהנה שרי.	רשב"ל:											◇ ■	יב: